

- de Groene Leden van het Europese Parlement
en de Federatie van Groene Partijen in Europa

Wij, leden van de Vereniging van Esperanto sprekende Groenen (Asocio de Verduloj Esperantistaj), hierna te noemen AVE, in vergadering bijeen op de ontmoetingen van onze Vereniging ter gelegenheid van het 2e Kongres van de Europese Unie in Parijs (1) en van het 80e Wereldkongres van Esperanto in Tampere, Finland (2) brengen u een vriendengroet, wij die beide keren met bijna 30 milieu-deskundigen en Groenen aanwezig waren.

Wij spraken o.a. over akties, die ondersteuning door AVE-leden aan een milieubewuste, sociale en vreedzame politiek beogen, en over de perspectieven van de taalpolitiek onder de Groenen.

Wij spraken ook over u, groene politici, want wij hebben behoefte aan een beter begrip onder de Groenen op het vlak van de taal (3).

Wij besloten u een groet te zenden in uw eigen taal.

Het spreekt vanzelf, dat wij als gebruikers van de Internationale Taal Esperanto een groot manco (4) zien in de wijze, waarop nu met de taalverscheidenheid wordt omgegaan, bijv. binnen het bestel van de Europese Unie en in andere internationale organisaties.

De diensten, die vanwege de taalverscheidenheid binnen de Europese Unie worden geleverd, slokken - in strijd met wat ecologen voorstaan - veel geld en hulpbronnen op; en dat alles neemt alle taalbarrières ook niet weg! Afhankelijk van uw eigen taalkennis en -ervaring zult u daarmee min of meer wel instemmen.

Wij besloten u een samenvatting te geven van de toespraak, gehouden door Claude Piron ter gelegenheid van de opening van het 2e Esperanto-Kongres in het kader van de Europese Unie te Parijs.

De in Genève wonende Claude Piron is psycholoog en was bijv. als tolk werkzaam bij de Wereld Gezondheidsorganisatie (WHO). Het 10 pagina's tellende manuscript vatten wij als volgt samen; graag zijn wij bereid u de volledige tekst toe te zenden.

Titel: Verderfelijke gevolgen van het tegenwoordige Mondiale Kommunikatiesysteem.

Uit psychologisch oogpunt bezien bestaat er een 'insufficiëntie', d.w.z. als gevolg van een wezenlijk tekort (zoals bv. vitamine-tekort) op het vlak van taalkommunikatie binnen internationale organisaties. Psychologisch kan worden vastgesteld, dat het gaat om een "te gemakkelijk geaccepteerde verkeerde functie". Dat betekent, dat men het tekort voelt, maar niet echt handelt om die behoefte aan te vullen; integendeel, men zoekt een taalsurrogaat, dat het probleem niet oplost. Het gaat zelfs om een zaak, waarop een taboe ligt, want men stoort zich er kennelijk niet aan veel geld uit te geven - bijv. alleen al in de Europese Unie miljarden ECU's - er zonder meer van uitgaande, dat er zó wel taal-gelijkheid zal komen. Maar men bereikt dit doel niet, hetgeen u zeker al bemerkt hebt. (einde samenvatting)

Wij, leden van de Vereniging van Esperanto sprekende Groenen

zijn sterk van mening, dat slechts een ethnisch neutrale taal als geschikt kan worden aangemerkt

én voor wereldwijde uitwisseling van informatie

én voor de bescherming van ons milieu

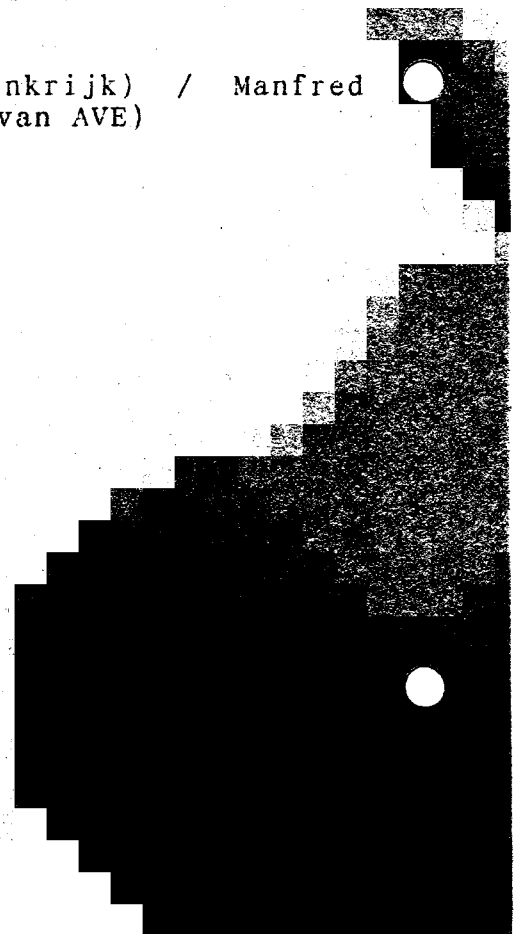
én voor de bescherming van de verscheidenheid aan menselijke talen en kulturen.

Daarom doen wij u het navolgende voorstel:

Wij staan tot uw beschikking om u op uw vergaderingen te ontmoeten, maar ook om u Esperanto te leren (er zijn slechts enkele maanden voor nodig om u de taal eigen te maken).

Wij brengen u in herinnering, dat Esperanto met succes gebruikt wordt op veel internationale kongressen, en dat reeds meer dan een eeuw. Op het 80e Wereldkongres in Tampere, Finland, waren wij met 2500 mensen uit een zestigtal landen, die - uiteraard zonder tolken - uitstekend met elkaar communiceerden, babbelden, zongen en diskussiëerden.

Maire Mullarney (Ierland) / Gerard Pain (Frankrijk) / Manfred Westermayer (Duitsland, sekretaris van AVE)

(1) 3 juni 1995; er namen 250 mensen aan deel; (2) 25 juli 1995; 2500 deelnemers v/m uit 60 landen; (3) parlementariërs hebben wellicht behoefte om met groter gemak met mensen samen te werken, die een andere nationale taal spreken; Groenen aan de basis zouden misschien behoefte hebben aan ontmoetingen, die onze 'gelijk denkende' partijen beter zouden kunnen samenbrengen; (4) met betrekking tot de taal-gelijkheid.